

JAN NILSSON

HEMSKHETER I LUR OCH PÅ HEDE

NÅGRA UTVALDA BROTT BEGÅNGNA
MELLAN ÅREN
1850 OCH 1900
I TANUMS HÄRAD BOHUSLÄN

Källmaterial

13

OTUKT, ÄKTENSKAPSBROTT

BEGÅNGET: 1874 - EFTERSOMMAREN

GÄRNINGSMAN: JOHAN JACOB ANDREASSON, GERUM

Utdrag ur domboken från Bullarens Häradsrätt. Innehåller alla ingående handlingar i aktuella mål.

Själva protokollsanteckningarna i domboken har vit bakgrund.

Till protokollet bilagda handlingar har grå bakgrund.

Originalhandlingarna kan till vissa delar vara svåra att tyda. Dels kan det bero på bläckfläckar, bortrivet papper eller att inbindningen av domboken gjorts så att ena kanten av en handling blivit "osynlig". Renskrift av texterna har gjorts så långt det är möjligt. Där texten ej kunnat tolkats, har ett frågetecken angetts.

Varje protokoll eller handling inleds med ett id-nr, ex. (v278495.b12480.s2469). Detta nr är ett id som används av företaget ARKIV DIGITAL, när de katalogiserar och lägger ut materialet på internet. Du kan själv, med hjälp av detta id, söka fram aktuellt material på internet, men du måste då prenumerera på tjänsten. En sådan prenumeration kan lösas direkt på ARKIV DIGITALS hemsida.

Dessa rättegångar finns även beskrivna i boken "Hemskheter i Lur och på Hede" som gavs ut 2015 av Tanums Hembygdsförening. Boken sljs av föreningen.

Trevlig läsning

Jan Nilsson, författare

13 OTUKT, ÄKTENSKAPSBROTT

BEGÅNGET: 1874 - EFTERSOMMAREN
GÄRNINGSMAN: JOHAN JACOB ANDREASSON, GERUM

v281240.b5430.s1057

Tanums Sommar Ting 1874

1874 den 21 September

Sessionen börjar kl 10 fm

No 89

Ransakning med J J Andreasson fr Gerum

Kronolänsman J A Hansson har i skrifvelse, som den 12 dennes kommit Domhafvanden tillhanda, anhållit om ransakning med Arbetskarlen Johan Jacob Andreasson från Gerum, hvilken, såsom att hafva öfvat otukt med sin minderåriga styfdotter Augusta Bernhardina, Kronolänsmannen den 6 uti häradshäktet inmanat; ock då HäradsRätten å denna för ransakningen ut-satta dag företager målet till behandling, anmäler sig dels bemälda Kronolänsman för att å tjensten vägnar i målet föra talan, dels den häktades hustru Anna Christina Andersdotter, medhafvande sin dotter bemälda Augusta Bernhardina, hvarjemte den häktade genom Häradstjenaren August Ehnebom från Häradshäktet inställes.

Sedan öfriga rättssökande blifvit aflägsnade och dörrarna till tingssalen stängda, samt åklagaren uppgifver att ordningsman-nen uti den rote, till hvilken hemmanet Gerum hörer på anmodan af den tilltalades hustru angifvit brottet,

1o/ följande prestbevis:

"Att f d drängen Johan Jacob **Bil A**

2o/denna läkarattest

"Att minderåriga flickan **Bil B**

Utöfver hvad ingifna prestbetyg innehåller berättar den tillt ang sina lefnadsomständigheter, att hans föräldrar voro Andreas Jacobsson och Anna Lisa Danielsdotter, båda numera aflidna.; att han ända tills för 5 eller 6 år sedan vistades hemma hos fadren, på dennes egande 1/4 mantal Oppen inom Tanums härad och socken; hvarunder han som understundom var borta på tillfälligt arbete, 1860 eller 1861 blef i Tanums kyrka första gången delaktig af H H Nattvard; att han 1869 ingick äktens-kap med bemälda Anna Christina Andersdotter, hvarefter makarna varit bosatta först på Budalen hos Carl Nilsson, sedan på Tegneby hos August Börjesson och under de 2 sista åren på Gerum hos Anders Lind, hvarunder den anklagade lifnärt sig och familjen dels med förtjenst af jordarbete dels med från Tanums fattigvårdsstyrelse erhållet understöd; att han, som synes vara af mycket svag kroppsbyggnad, under de sednare åren varit besvärad af kolik och congestioner åt hufvudet, hvilka sednare under denna sommar ofta varit så svåra, att han "ej vetat till sig", hvarförutom han var dels 1868 behäftad med ryggverk, uppkommen genom ryggradens afbrytande och dels 1869 angripen af af en svår lunginflammation; och att han, som kan läsa men icke skriva, aldrig förr varit för brott tilltalad..

Hörd öfver åtalet medgifver den tilltalade under synbar ånger, att han tvenne gånger, båda under efter sommaren innevarande år och med kort mellantid - under anfall af hufvudsjukdomen i makarna hem på Gerum i hustruns frånvaro, bedrifvit otukt med Augusta Bernhardina, hvarvid båda gångerna så tillgick, att han lade henne på en soffä och införde manslemmen inom hennes blygdläppar, men att samlaget icke blef fullbordat, emedan han på Augusta Bernhardinas uppmaning att låta henne vara ifred och erinrande sig, "att han gjort galet", genast afbröt detsamma.

Augusta Bernhardina, hvilken i förhållande till sina år synes vara mycket liten till växten, får härefter afgifva berättelse om förloppet, och är denna fullkomligt öfverensstämmande med den tillt:s, dock med undantag deraf att hon icke kan säga, om denne vid tillfällena var från vettet eller icke; och uppgifver Augusta Bernhardina vidare, att hon under dagen efter första samlaget kände stor smärta i "röret under magen", och att detta äfven var förhållandet, ehuru i mindre grad, ett par dagar dagar efter det sednare, men att hon numera känner sig alldeles frisk.

Anna Christina Andresdotter, hvilken härefter afhöres, intygat, att den tillt under de sedanre åren och i synnerhet innevarande årss sommar rycktals varit "besynnerlig i hufvudet", och att detta varit fallet under flera dagar närmast före och äfven under den då brottet första gången föröfvades, hvaremot hon, som icke heller närmare, än den tillt uppgifvit, kan bestämma tiden för de särskilda samlagen, icke kommit ihåg, hurudant hans sinnestillstånd var vid tiden för det första samlaget; tilläggande Andresdotter, att båda samlagen skedde på e m, sedan hon på middagstiden aflägsnat sig från hemmet. När sedanre brottet egde rum, hade Andersdotter ertappat mannen nästan å bar gerning; han var då nyss stigen af och barnet låg ännu med up-pdragna käder. Han erkände genast båda tilldragelserna.

Mot prestbetyget anmärkes den tilltalade att detta är ofullständigt, enär han, då han 1869 skulle uttaga lysning till äktenskap med sin nuvarande hustru, blef nekad sådan af det skäl, att han skulle i kyrkoboken vara antecknad såsom mindre vetande och att lysning först beviljades, sedan Johan Jacob Persson, hos hvilken han under sommaren sagda år arbetade, intygat, att han derunder "icke sett något galet" hos den tillt, hvarföre denna anser, att han fortfarande bör i Kyrkoboken kvarstå såsom mindre vetande; och vitsordade hustrun riktigheten af denna uppgift.

för att höras ang de den tillt:s sinnestillstånd återopar Åkl 3 inkallade vitnen. Nämndemannen Johan Jacob Andreasson i Fossumtorp samt Andreas Hannson och August Hansson i Gerum, hvilka med anledning häraf få företräda, den först-nämnda från sin plats i Nämnden och de öfriga från Rättens förmak, hvarest de, enligt den af Åkl lemnad föreskrift, afvaktat företrädt.

Vid efterfrågan af jäf uppgifver Johan Jacob Andreasson, att den tillt fader och vt:s afl hustru voro syskon, och i följd häraf förklarar HäradsRätten Johan Jacob Andreasson vara jäfvig icke allenast att vittna i målet utan äfven såsom ledamot i Rätten, hvarföre han får afträda.

Emedan nu endast 6 nämndmän äro kvar i Rätten, förständigar Ordföranden Åklagaren att, på det Rätten måtte blifva domfö, anskaffa en annan Nämndeman i den jäfvades ställe; och sedan Åkl med anledning häraf aflägsnat sig, återkommer han efter en kort stund medhafvande Hemmansegaren Isak Thomasson i Anrås, hvilken efter aflagd domared tager säte i Rätten.

Då någon jäfsanledning emot Andreas Hansson och August Hansson hvarken kan anföras eller kan utforskas, få de aflägga vt eden, hvaruppå de erinras om densammas vigt och medförande förbindelser samt hörda vid särskilda företräden, berätta

1: Andreas Hansson: att vt, som under den tid, den tillt bott på Gerum, varit hans granne och jemväl allt sedan hans barn-dom varit med honom bekant, kan intyga, att han visserligen alltid förefallit vt "besynnerlig", i ty att han varit svår att styra och aldrig gifvit sig ro på något ställe utan flackat omkring på bygden, men att vt likväl vid samtal med honom funnit honom gifva fullt rediga svar, hvarför vt anser honom icke vara sinnesrubbad eller såsom vt uttrycker sig icke "hafva något bris-tande"; tilläggande vt på af den tillt gifven anledning, att vt hört uppgifvas, det denne skulle, såsom varande mindre vetande, hafva blifvit nekad lysning.

Uppläst och vidkänt

2: August Hansson: att jemväl vittnet unde de 2 sista åren varit den tillt granne och derunder funnit honom väl vara "full med skälmstycken" men icke mindre vetande.

Uppläst och vidkänt.

Då den tillt erkänt åtalade förseelser och icke visadt blifvit, det han vid densammas utöfvande varit i det sinnestillstånd, att han bör såsom otillräknelig anses, öfverlemnar Åkl målet till afgörande, under yrkande att den tilltalade måtte ställas till ansvar enligt 18 Kap 7§ StrL.

Jemväl den tillt säger sig icke hafva något vidare att andraga, än att han hoppas, det HäradsRätten måtte, i betraktande af hans sjukdom, honom från ansvar frångå.

Efter enskild öfverläggning meddelar HäradsRätten detta

Beslut

För målets pröfning aktas HäradsRätten nödigt infordra provincialläkare Herr Dr C A Göhles utlåtande, huruvida anledning förefinnas att den tilltalades vid ifrågavarande brotts begående varit beröfvad förståndets bruk eller i saknad af någon del deraf och varder i afvaktan å detta utlåtande om hvars infordrande ordföranden kommer att föranstalta, ransakningen up-pskjutes till sista rättegångsdagen af tinget eller den 30 dennes, hvaremedellertid den tilltalade på det Dr Göhle må kommen i tillfälle att honom undersöka, skall uti häradsräktet förvaras; och har åklagaren att å sagda rättegångsdag tillstädeskomma för sin talans fullföljan.

Sessionen slutar kl 12 1/2 e m.

v281240.b5460.s1063

No 89 Bil A

Att f d drängen Johan Jakob Andreasson är född i Tanum den 11 Mars 1842, har hjälplig Christendomskunskap och är oförhindrad att begångna H H Nattvard, hat oklandrad frejd samt är kyrkoskrifven bland personer utan stadig hemvist inom Tanums socken, attesteras af

J N Rexius

v p l

Att förestående Johan Jakob Andreassons styfdotter Augusta Bernhardina, är född i Tanum den 17 Juli 1865 - sextiofem - at-testeras af Tanums Prestgård den 18 September 1874

som ofvan

J N Rexius

v p l

v281240.b5470.s1065

No 89

Bil B

Att minderåriga flickan Augusta Bernhardina Carlsdotter från Gerum, som af mig för någon tid sedan besigtigades i anled-ning deraf att hon skulle ha blifvit våldtagen, saknade alla spår af våld å könsdelarna, warder härmed ej allenast på aflagd embetsed intygadt utan också med denna min edliga förpligtelse så snat mig Gud hjelpe till lif och själ, bekräftadt

Hoghem den 20 September 1874

C A Göhle

Provincialläkare

v281240.b5780.s1127

1874 den 30 September

No 114

Forts från No 89

I enlighet med sitt den 21 dennes under No 89 härofvän i Domboken meddelade beslut, företager HäradsRätten ytterligare ransakning med Johan Jakob Andreasson från Gerum, häktad och tilltalad för med sin minderåriga styfdotter Augusta Bernhardina Carlsdotter öfvat otukt, och anmler sig härmed åklagaren, hvarjemte den tilltalade genom Häradstjenaren August Ehnebom från häktet inställes.

Sedan protokollet för förra rättegångstillfället blifvit uppläst och lemnat utan anmärkning, tillkännagifver ordföranden, att Dr Göhle i dag till honom ingifvit infordrade utlåtande, hvilket nu uppläses och lyder sålunda:

"Till Tanums Wällofliga _____ bil O

Utöfver hvad han förut angående sina lefnadsomständigheter berättat, uppgifva den tilltalade, att han med sin hustru eger 2ne barn, det äldsta 4 år och det andra 15 eller 16 månader gammalt; och att makarna lefva uti inbördes sänja, dervid hustrun aldrig nekat honom tillträde till sin person, hvarförutom han vitsordar riktigheten af hvad utlåtandet innehåller ang de hans behandling i barnåren af föräldrarna samt beredelse till H H Nattvard.

Det antecknas att Rättens samtliga ledamöter anse den tilltalade, som ofta gråter och ständigt skälfver i alla lemarna ega ett svagt förstånd.

Efter enskild öfverläggning meddelar HäradsRätten detta

Beslut

I afvaktan på Kongl Sundhets- Kollegii utlåtande angående den tilltalades sinnesbeskaffenhet, hvilket utlåtande kommer att, jemlikt föreskrifter i Kongl Brevet den 9 Mars och Svea Hofrätts universal den 12 April 1826, genom ordförandens försorg, hvid öfversändande af ransakningshandlingarna begäras, varder målet ytterligare uppskjutet till framdeles utsättande dag; och skall den tilltalade emellertid förvaras å länshäktet i Uddevalla, dit åklagaren har att ofördröjligen låta honom införpassas.

Afträdes. Afföres.

v281240.b5700.s1111

No 114 bil O

Till Tanums Wällofliga HäradsRätt

Af mig har Tanums HäradsRätt i beslut den 21 nästlidna Sept begärt utlåtande huruvida anledning förefinnes att arbetskarlen Johan Jakob Andreasson från Gerum i Tanums socken, hvilken blifvit tilltalad för att hafva öfvat otukt med sin minderåriga styfdotter, Augusta Bernhardina, "vid ifrågavarande brotts begående varit beröfvad förståndets bruk eller i saknad af någon del deraf" med anledning hwaraf jag får meddela följande:

Ransakningshandlingarna upplysa hufvudsakligen:

att den tilltalade som är född den 11 Mars 1842 och vistats hos föräldrarna ända tills för fem eller sex år sedan, blifvit 1860 eller 1861, första gången delaktig af H H Nattvard samt 1869 ingått äktenskap med Anna Christina Andersdotter, hvarunder den tilltalade lifnärt sig och familjen dels med förtjenst af jordarbete dels med från Tanums Fattigvårdsstyrelse erhållet understöd; att han som synes af mycket svag kroppsbyggnad under de sednare åren varit besvärad af kolik och congestioner å hufvudet hvilka under denna sommar varit så svåra att han ej wetat till sig;

att den tilltalade under mycken ånger medgifvit att han tvenne gånger, båda under eftersommaren med kort mellantid, under anfall af hufvudvärk i makarnas hem och hustruns frånvaro - bedrifvit otukt med Augusta Bernhardina, men att samlag icke blifvit fullbordadt emedan han på Augusta Bernhardinas uppmaning att låta henne vara ifred och erinrande sig "att han gjorde galet" genast afbrutit detsamma. Widare meddelar hustrun att den tilltalade under de sednare åren och i synnerhet innevarande års sommar rycktats varit "besynnerlig i hufvudet" och att detta varit fallet under flera dagar närmast före och äfven under dan då brottet sista gången förfvades; och de två vittnen intyga: det ena att den tilltalade visserligen alltid förefallit vittnet besynnerligt ity att han varit svår att styra och aldrig gifvit sig ro på något ställe utan flackat omkring på bygden men att vittnet wid samtal med honom gifva fullt rediga svar hvarför vittnet anser honom icke varit sinnesrubbad eller såsom vittnet uttrycker sig "icke hafva något bristande"; det andra vittnet att han under de tvänne sista åren funnit honom väl vara "full med skälmstycken" men icke mindre vetande; tillika anför den tilltalade att då han 1869 skulle uttaga lysning, till äktenskap med sin nuvarande hustru, blef han nekad sådan af det skäl att han skulle i kyrkoboken vara antecknad såsom "mindre vetande" och har äfven ena vittnet hört uppgifvas att den tilltalade skulle såsom warande mindre vetande hafva blifvit nekad lysning.

Vid de af mig företagna besök har jag antecknat att den tilltalade uppgifvit sig blifvit i barndomen af föräldrarna så hårdt behandlad att han nödgats fly hemmet och att han i 3 år undervisades i Kristendom innan han lemnades tillträde till H H Nattvard, och anmärkes att han tider af allmän svaghet, hastig hjertverksamhet, orolig blick är redig men yttrar sig ej angående de brottsliga handlingarna på annat sätt än med suckar och vänders samt klagar öfver att han lider af yrsel och oro så att han ej vet till säges.

På grund af hvad jag inhemtat af ransakningshandlingarna och de iakttagelser jag haft tillfälle att göra dels under den tid den tilltalade varit på arbete hos mig dels wid besöken under fängelsetiden antager jag för ganska sannolikt att den tilltalade redan i barndomen och under den tid han lemnades till sin första nattvardsgång varit swag till kroppskrafter och sen, samt inskränkt i utvecklingen af själsförmögenheterna och anser, att han, som under sedanre åren varit besynnerlig och sistlidna sommar haft congestioner åt hufvudet, vid de tillfällen då brotten blifvit föröfvade, blodträngseln åt hjernan varit af så våldsamt beskaffenhet, att han varit beröfvad förståndets bruk, hvilket jag härmed ej allenast på aflagd embetsed intygar också med denna min edliga förpligtelse så sant mig Gud hjelpe till lif och själ, bekräftar.

Hoghem d 30 Sept 1874

C A Göhle

Provincialläkare

v281240.b6450.s1261

Protokoll hållet å Urtima Ting med Tanums Härad uti Tingshuset vid Hede den 29 Oktober 1874.

Domhafvande: undertecknad, häradshöfding i orten

Nämnd: Nämndemännen Cornelius Lind i Säm,

Carl Emanuelsson i Warebacka;

August Lind i Björnäs,

Aron Gustafsson i Heljeröd,

Hans Andersson i Torbal,

Olof Magnusson i Krossekärr och

Olof Andersson i Rungstung

No 1

Det hos Häradsrätten vid sommartinget den 30 nästlidne September under No 114 i då förda dombok sedanst behandlade ransakningsmål angående Arbetskarlen Joha Jakob Andreasson i Gerum, häktad och af Kronolänsmannen J A Hansson tilltalade för äktenskapsbrott och sedlighetsbrott, blef då uppskjutet till framdeles utsättande dag för infordrande at ett utlåtande från Kongl Sundhets Collegium; och sedan utlåtande kommit domhafvanden tillhanda den 21 dennes, har detta ting blifvit utsatt till förnyad handläggning af målet.

Vid upprop anmäler sig Allmänna åklagaren och tillstädeskommer jämväl ena målsegaren, den tilltalades hustru Anna Christina Andersdotter, men andra målsegaren, hennes dotter Augusta Bernhardina Carlsdotter, - som enligt af åklagaren ingifvet bevis från Kronorättaren Johannes Eliasson i Hoghem och Hans Olsson i gerum blifvit den 26 dennes kallad till tinget, - finnes icke tillstädes, at orsak, som uppgifves af modern, att Carlsdotter är sängliggande sjuk. Den tilltalade har på requisition af domhafvanden blifvit utsänd från Kronohäktet i Uddevalla och inställes af Fängevaldigern J P Petersson.

Sedan sista förhörsprotokollet blifvit till justering uppläst och lemnats utom anmärkning, uppläses det från Kongl Sundhets Collegium inkomna utlåtandet, så lydande:

"Till Domhafvande i Tanums härad!

Uti skrifvelse etc _____ **bil A**

Åklagaren yrkar ansvar enligt lag å den tilltalade för hans erkända förbrytelser.

I öfrigt är icke något att anföra, och få därför vederbörande afträda under Häradsrättens enskilda öfverläggning, hvarefter för de afsäger detta

Utslag

Tilltalade Johan Jakob Andreasson är genom egen inför Rätten fritt och otvunget afgifven bekännelse förvunnen, att innevarande år under eftersommaren hafva två särskilda gånger med kort mellantid på det sätt bedrifvit otukt med sin nioåriga styfdotter Augusta Bernhardina Carlsdotter, att han i sitt hem, sedan han för köttslig beblandelse laggt henne på en soffa, infört sin manslem inom hennes blygdläppar, hvarefter han likväl, i följd af hennes böner och egen ånger, vid intetdera tillfället sökt fullborda samlaget, af hvilka gerningar Carlsdotter icke fått svår kroppsskada; och enär den tilltalade var gift, har han härigenom tillika gjort sig saken till enkelt hor.

Detta med hvad mera ransakningen innehåller har Häradsrätten tagit under öfvervägande:

Och som de åtalade handlingarna innefatta brott, som i särskilda afseenden med olika straff belagdt är, hvaribland straffet för bedrifvandet af otukt med qvinna under tolf år är svårare än för det andra;

alltså och emedan det svåraste straffet skall ådömas, men de andra brotten, för hvilka särskilt straff ej åläggas, blott betraktas såsom försvårande omständigheter, samt det sola såsom en ytterligare försvårande omständighet gäller att de åklagade handlingarna utgöra fortsättning af ett och samma brott; ty och i förmågo af 4 kap 1 och 3 §§, 17 kap 1 § samt 18 kap 2 och 7 §§ Strafflagen pröfvar Häradsrätten rättvist döma honom, Johan Jakob Andreasson, som enligt Kongl Sundhets Collegiums infordrade och afgifna utlåtande skola anses fullt ansvarig för ifrågavarande gerningar, att för öfvet af otukt med qvinna under tolf års ålder som af gerningen ej fått svårare kroppsskada, och för det att detta sedlighetsbrott bedrifvits med en person till hvilken han stod i det nära släktskapsförhållande, och hon var hans styfbarn, samt för begånget enkelt hor, undergå fem /: 5 :/ års straffarbete.

Den som icke nöjes åt utslaget må deri söka ändring hos Kongl Majts och Rikets Göta Hofrätt genom besvär, som skola vara dit inlemnade innan klockan tolf å trettionede dagen härefter, denna dag oräknad, eller lördagen den tjugoåttende /: 28 :/ instundande November;

Och om den sakfällde, hvilken kommer att återförpassas till Kronohäktet i Uddevalla, vill söka ändring, eger han att af tillsyningsmannen derstädes undfå biträde till besvärsskriftens författande samt må inom ofvan utsatta tid sin besvärshandling inlemna till honom, hvarefter tillsyningsmannen ombesörjer deras öfverförande till Hofrätten.

Efter afkunnandet af förestående tillkännagifver den dämde att han vill söka ändring, hvaremot åklagaren begär för antecknad det han åtnöjer sig med utslaget.

Afföres. Afträdes.

Som ofvan

På HäradsRättens vägnar

L Norin

v281240.b6460.s1263

ank d 21 Okt 1874

Bil A No 1

KONGL.

SUNDHETS KOLLEGIUM

Till Domhufvanden i Tanums Härad.

Uti skrifvelse den 6 innevarande månad hafvan I, jemlikt häradsrättens fattade beslut, och med öfversändande af ransakningshandlingarne angående häktade och för otukts bedrifvande med sin minderåriga stjuftdotter Augusta Bernhardina Carlsdotter tilltalade Johan Jakob Andreasson anhållit det Kongl Sundhets Collegium behagade agfiva utlåtande rörande den tilltalades sinnestillstånd vid tiden för åtalade otuktens bedrifvande.

Af de inkomna ransakningshandlingarna har Kongl Collegium med afseende på det begärda utlåtandet hufvudsakligen inhemtat:

att Johan Jakob Andreasson är född den 11 Mars 1842 och vistats hos föräldrarne till för fem eller sex år sedan; att han år 1861 första gången begått H H Nattvard och 1869 ingått äktenskap, att han sedan dess lifnärt sig dels genom arbete, dels genom understöd från fattigvårdsstyrelsen, att han som uppgifves vara af svag kroppsbyggnad, förmåles på senare åren hafva lidit af kolik, ryggvärk och kongestion till hjernan (Av gammalt talar man om kongestion, speciellt när det gäller en ökad blodtillströmning till hjärnan); att vittnen intyga att han visserligen förefallit besynnerlig, ej haft ro någonstades utan flackat omkring omkring på bygden, samt varit "full med skälmstycken" (ofog, fuffens), men alltid gifvit fullt rediga svar och ej förefallit sinnesrubbad eller mindre vetande; att Andreasson under synbar ånger inför HäradsRätten erkänt att han tvenne gånger under, såsom han uppgifver, anfall af "hufvudsjukdomen" uti makarna hem på Gerum i hustruns frånvaro bedrifvit otukt med Augusta Bernhardina, hvarvid båda gångerna så tillgått, att han lagt henne på en soffa och infört manslemmen inom hennes blygdläppar, men att samlaget icke blifvit fullbordat, emedan han på Augusta Bernhardinas uppmaning att låta henne vara ifred, och erinrande sig "att han gjort galet", genast afbrutit detsamma; att hustrun uppgifver att den tilltalade under nästlidne sommar ryktades varit besynnerlig i hufvudet och att detta varit fallet under flera dagar närmast före och äfven under den då brottet sista gången föröfvade; att hon sjelf inför HäradsRätten i betraktande af hans sjukdom, fritoge honom från allt ansvar, samt slutligen att Provinciaälläkaren C A Göhle, uti infordrat och 30 nästlidne September afgifvit edeligt intyg, förklarat Johan Jakob Andreasson lid af allmän svaghet, hastig hjertverksamhet, orolig blick, och ega mindre utvecklade själsförmögenheter samt att han vi de tillfällen då brotten föröfvades till följd af våldsam blodträngsel åt hjernan varit beröfvad förståndets bruk..

Efter öfvervägande af ransakningshandlingarnes innehåll får Kongl Sundhets Collegium det utlåtande afgifva att tillräckliga skäl icke förefinnas till det antagandet, att Johan Jakob Andreasson vid de föröfvade brottens begående saknat förståndets bruk, eller förmågan att sina handlingar fritt bestämma och deras följder bedöma. De inkomna ransakningshandlingarna återställes härjemte. Stockholm den 14 Oktober 1874.

N J Berlin

Olof Hallin

A Kullberg

N P Hamberg

/ A J Bruzelius

No 2424 ang Johan Jakob Andreassons sinnesbeskaffenhet.

v299982.b67

Uddevalla länsfängelse

(5 års straffarbete) 10 månaders straffarbete i Cell började den 21/11 1874 och slutar den 21/9 75.

Det Andreasson ådömda 5 års straffarbete börjar den 21 November 1874, slutar den 11 September 1882 dock med de i nådige cirkuläret den 7 Mars 1855 stadgade förbehåll skolande Andreasson under strafftiden förvaras i enrum 10 månader innan straffet i gemensamhetsfängelse vidtager.

1875 den 21 Sept afförd till Wenersborg för befordran till Nya Warvet i Göteborg.